

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobce: **O. E.**, zastoupeného JUDr. Ing. Jiřím Špeldou, advokátem se sídlem Šafaříkova 666/9, Hradec Králové, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 10. 2013, čj. OAM-155/ZA-ZA06-P05-2011, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 18. 6. 2014, čj. 28 Az 24/2013 - 54,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce JUDr. Ing. Jiřímu Špeldovi **se přiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti v částce 4114 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Rozhodnutím ze dne 30. 10. 2013, čj. OAM-155/ZA-ZA06-P05-2011 (dále též „napadené rozhodnutí“), Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky (dále jen „žalovaný“), neudělilo žalobci mezinárodní ochranu podle § 12 až 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“).

II.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu ke Krajskému soudu v Hradci Králové. Krajský soud žalobu zamítl rozsudkem uvedeným v záhlaví tohoto usnesení. Rozsudek krajského soudu, stejně jako všechna dále citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, je dostupný na www.nssoud.cz a soud na něj na tomto místě pro stručnost zcela odkazuje.

III.

[3] Žalobce (stěžovatel) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost. Jediným důvodem zamítnutí jeho žádosti byla její opakovanost. Žalovaný nezjistil skutkový stav věci, o němž by nebyly důvodné pochybnosti, nezpochybnil věrohodnost stěžovatelových tvrzení a nepřihlédl k jeho aktivitám či k jeho postavení z hlediska národnosti. Žalovaný se nezabýval otázkou pronásledování stěžovatele, ačkoli nevyvrátil, že potíže uváděné stěžovatelem v zemi původu dosahovaly intenzity pronásledování. Nebylo vyloučeno, že stěžovatel nebude po návratu do země původu vystaven reálnému nebezpečí újmy, neboť popisoval nátlak, věznění a kontroly.

Krajský soud převzal závěry žalovaného, proto je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné a věcně nesprávné. Žalovaný ani krajský soud se rovněž nezabývali sociální či ekonomickou situací stěžovatele a jeho rodiny s ohledem na nezletilé děti. Podle názoru stěžovatele kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje jeho vlastní zájmy.

IV.

[4] Žalovaný se ztotožnil s rozsudkem krajského soudu a odkázal na správní spis, odůvodnění napadeného rozhodnutí a na svá předchozí vyjádření k věci. Stěžovatel neuvedl rozhodné skutečnosti, které by nasvědčovaly tomu, že je v zemi původu vystaven hrozbě pronásledování, a nevyšly najevo ani důvody pro udělení doplňkové ochrany. Stěžovatel nevyvrátil v kasační stížnosti závěry žalovaného a krajského soudu. Žalovaný navrhl odmítnout kasační stížnost pro nepřijatelnost, popřípadě ji zamítnout pro nedůvodnost.

V.

[5] Jednou z podmínek věcného přezkumu kasační stížnosti ve věcech mezinárodní ochrany je její přijatelnost. Kasační stížnost je v souladu s § 104a s. ř. s. přijatelná, pokud svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Výkladem institutu přijatelnosti a demonstrativním výčtem jejích typických kritérií se Nejvyšší správní soud zabýval např. v usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006 – 39, na jehož odůvodnění na tomto místě pro stručnost odkazuje.

[6] Nejvyšší správní soud neshledal v posuzované věci přesah vlastních zájmů stěžovatele ani zásadní pochybení krajského soudu, které by mohlo mít dopad do jeho hmotněprávního postavení. Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje dostatečnou odpověď na uplatněné kasační námitky. Neudělení azylu nebo jiné formy mezinárodní ochrany stěžovateli nebrání, aby legalizoval svůj pobyt v České republice prostřednictvím institutů stanovených v zákoně č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

[7] Kasační stížnost nebyla způsobilá zpochybnit soudržnou a ucelenou argumentaci krajského soudu, který přesvědčivě zdůvodnil, proč se ztotožnil s napadeným rozhodnutím a proč bylo třeba na stěžovatele nahlížet jako na nevěrohodného. Ačkoliv se jednalo již o pátou žádost v pořadí, žalovaný ji vyhodnotil jako přípustnou a podrobně se jí věnoval, přičemž napadené rozhodnutí ani rozsudek krajského soudu nenasvědčují tomu, že by jediným důvodem zamítnutí této žádosti byla její opakovanost. Krajský soud důsledně objasnil, proč se ztotožnil s názory žalovaného, a odkazoval též na judikaturu Nejvyššího správního soudu. Souhlas s argumenty napadeného rozhodnutí sám o sobě nesvědčí o tom, že by krajský soud nevěnoval žalobě náležitou pozornost.

[8] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl jako nepřijatelnou na základě § 104a s. ř. s.

[9] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[10] Stěžovateli byl krajským soudem ustanoven zástupcem advokát; podle § 35 odst. 8 s. ř. s. advokát ustanovený v řízení před krajským soudem zastupuje navrhovatele i v řízení o kasační stížnosti. V takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8, § 120 s. ř. s.). Podle § 11 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) náleží ustanovenému zástupci odměna za jeden úkon právní služby spočívající

v sepsání kasační stížnosti ve výši 3100 Kč a podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu náhrada hotových výdajů v paušální částce 300 Kč za jeden úkon; celkem tedy 3400 Kč. Jelikož je ustanovený zástupce plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se odměna za zastupování o tuto daň; částka daně činí 714 Kč. Celkem tedy odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů včetně daně činí 4114 Kč. Tato částka bude zástupci stěžovatele vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 31. března 2015

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu